

Sygn. akt V U 1302/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 listopada 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 1302/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. odmówił przeliczenia wysokości emerytury E. S. z uwzględnieniem rekompensaty gdyż nie udowodniła wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji E. S. wskazała, że przez wszystkie lata pracowała w zawodzie dziewiarz.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania z analogicznych do wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przyczyn. Organ rentowy wskazał także, że wnioskodawczyni nie przedłożyła dokumentów na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 14 lutego 2012 r. przyznał E. S. prawo do emerytury od dnia 18 listopada 2011 r., zaś decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. odmówił przeliczenia wysokości tego świadczenia z uwzględnieniem rekompensaty gdyż nie udowodniła wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W postępowaniu przed organem rentowym wnioskodawczyni udokumentowała następujące okresy zatrudnienia:

- w Spółdzielni Pracy (...) w W. na stanowisku:

- dziewiarz maszynowy – pracownik stały od 27 maja 1976 r. do 30 września 1978 r.,
- dziewiarz maszynowy - chałupnik, od 01 października 1978 r. do 21 marca 1989 r.,

- w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) w G. na stanowisku dziewiarz od 28 marca 1989 r. do 01 kwietnia 1993 r.

- w (...) Spółka z o.o. w W. na stanowisku dziewiarz od 01 czerwca 1993 r. do 28 lutego 1994 r.

d o w ó d: w aktach rentowych:

- świadectwo pracy, k. 7,

- zaświadczenie, k. 14,

- świadectwo pracy, k. 17,

- świadectwo pracy, k. 18.

W okresie od 21 kwietnia 1994 r. E. S. jest uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 15 lat. Wobec roszczenia o wypłatę emerytury z rekompensatą istota sprawy sprowadzała się zatem do wyjaśnienia, czy E. S. posiada wymagane co najmniej 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Odmawiając prawa do wymienionego świadczenia organ rentowy stwierdził bowiem, iż ubezpieczona nie posiada wymaganego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z kolei wnioskodawczyni twierdziła, że do chwili przejścia na rentę pracowała w zawodzie dziewiarz.

Zasadnie w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy argumentuje, że E. S. nie przedłożyła żadnych dokumentów na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W szczególności nie przedłożyła świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionego przez zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.1983.43). Okoliczność ta nie przesądza jednak o bezzasadności żądania. Kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie ma ustalony w sprawie fakt, że wykonując czasie od 01 października 1978 r. do 28 marca 1989 r. pracę dziewiarza maszynowego E. S. posiadała status chałupnika. W tym okresie nie była pracownikiem. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, tj. w nawiązanym przez pracownika stosunku, w którym pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 k.p.). Jak wynika ze wskazanych przepisów stronami stosunku pracy są pracownik i zakład pracy. Na podstawie art. 2 k.p. status pracownika przysługuje osobie zatrudnionej na podstawie

umowy o pracę, powołania, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. We wskazanym wyżej okresie podstawy zatrudnienia wnioskodawczyni nie stanowiły umowa o pracę, powołanie, mianowanie ani też spółdzielcza umowa o pracę. Podstawę jej zatrudnienia stanowiły przepisy rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz.U.1976.3.16 z późn. zm.).

Skoro zatem w czasie od 01 października 1978 r. do 28 marca 1989 r. ubezpieczona nie posiadała statusu pracownika, to oparty na umowie o pracę nakładczą okres zatrudnienia nie jest okresem wykonywania prac w szczególnych warunkach. Z mocy bowiem § 1 ust. 1 wymienionego wyżej rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r., rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia.

Zatem ze wskazanych wyżej przyczyn ponad 10 letni okres pracy nakładczej nie jest okresem wykonywania prac w szczególnych warunkach w rozumieniu wymienionych przepisów prawa. Ten istotny fakt sprawia, że pozostały, krótszy od wymaganych 15 lat okres zatrudnienia, pozostaje bez wpływu na prawo do rekompensaty. W tej sytuacji ocena charakteru pracy E. S. w pozostałych okresach nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Niezależnie bowiem od dokonanej w tym zakresie oceny, oparta na ustaleniu wskazującym na brak wymaganego okresu wykonywania prac w szczególnych warunkach odmowa prawa do rekompensaty jest uzasadniona.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.

SSO Krzysztof Głowczyński